

toder, som især berører udviklingslandenes handel og udvikling; med henblik på at overveje hensigtsmæssige skridt til at råde bod herpå og med det formål at nå konkrete og betydelige resultater på et tidligt tidspunkt i tiåret. Man vil bestræbe sig på at nå disse resultater inden den 31. december 1972.

38. De socialistiske østeuropæiske lande vil tage udviklingslandenes handelsbehov under behørig overvejelse, især disse landes produktions- og eksportpotentiel, når de i deres økonomiske langtidsplaner fastsætter kvantitative mål; de vil desuden træffe passende forholdsregler til at gøre råvareimporten fra udviklingslandene så stor som mulig og af en alsidig karakter, og endelig vil de tage skridt til at lade importen af hel- og halvfabrikata fra udviklingslandene udgøre en stigende del af deres samlede import af hel- og halvfabrikata. De vil fremme en mere alsidig struktur og geografisk basis for deres handel med udviklingslandene, således at det størst mulige antal udviklingslande kan få det maksimale udbytte af denne handel. De socialistiske østeuropæiske lande vil ved tiårets begyndelse eller i hvert fald senest i 1972 tage nødvendige forholdsregler til fuldt ud at gennemføre de anbefalinger, der er indeholdt i resolution 15 (II), afsnit II, som De forenede Nationers konference om handel og udvikling vedtog på sin 2. samling. Da det ikke på indeværende tidspunkt er praktisk at anvende en ensartet metode til indførelse af et multilateralt system for betalinger mellem udviklingslandene og de socialistiske lande, anses det for ønskeligt, at der gradvis indføres fleksible og multilaterale ordninger med hensyn til sådanne betalinger gennem passende rådslagning mellem de pågældende lande, hvorunder særlige forhold og handelsmønstre vil blive taget i betragtning.

2. Udvidet handel, økonomisk samarbejde og regional integration mellem udviklingslandene.

39. Udviklingslandene vil fortsætte deres bestræbelser på at føre forhandlinger om og gennemføre yderligere forpligtelser til iværksættelse af planerne om regional og subregional integration eller foranstaltninger til udvidelse af deres indbyrdes handel. De vil i

særdeleshed udarbejde gensidigt fordelagtige ordninger og præferenceordninger, som kan fremme en rationel og udadvendt forøgelse af deres produktion og handel, og de vil undgå utilbørligt at skade tredielandes handelsinteresser, herunder tredielande blandt udviklingslandene.

40. De udviklede lande med markedsøkonomi vil gennem udvidet finansiel og teknisk bistand eller gennem foranstaltninger på det handelspolitiske område støtte initiativer angående regionalt og subregionalt samarbejde mellem udviklingslandene. I denne forbindelse vil de især overveje, hvilken hjælp, der kan gives med hensyn til konkrete forslag, som måtte fremkomme fra udviklingslandenes side. De socialistiske lande vil inden for rammerne af deres socialøkonomiske system fuldt ud støtte udviklingslandenes bestræbelser på at opnå udvidet handel, økonomisk samarbejde og regional integration landene imellem.

3. Midler til finansiering af udvikling.

41. Udviklingslandene må, som de da også gør, bære hovedansvaret for finansieringen af deres udvikling. De vil derfor fortsat træffe energiske foranstaltninger til en mere omfattende mobilisering af alle deres hjemlige finansielle ressourcer og til at sikre den mest effektive anvendelse af de forhandenværende ressourcer, indenlandske såvel som udenlandske. Med dette mål for øje vil de føre en sund finans- og pengepolitik og i fornødent omfang fjerne institutionelle hindringer gennem indførelse af fornødne lovgivningsmæssige og administrative reformer. De vil især have opmærksomheden henvendt på i passende omfang at træffe fornødne skridt til at modernisere og styrke deres skatteadministrationssystem og gennemføre de nødvendige skattereformer. De vil have nøje indseende med stigninger i de løbende offentlige udgifter med henblik på at frigøre de størst mulige midler til investeringsformål. Man vil bestræbe sig på at forbedre de offentlige virksomheders effektivitet, således at disse i stadig større udstrækning kan bidrage til investeringsmidlerne. Man vil gøre sig alle anstrengelser for at fremkalde privat opsparing gennem pengeinstitutter, spareforeninger, postsparekas-